

(สำเนา)

ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยบูรพา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘(๒) และข้อ ๔๗ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๕ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓ และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๖ / ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุมครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัย ของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานและลูกจ้าง” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา และลูกจ้างมหาวิทยาลัยบูรพา
“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ พนักงานและลูกจ้างผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัยหรือความประพฤติอื้อฉ้อบบัญชาว่ากระทำการทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ซึ่งในการสอบสวนต้องให้ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสสรับทราบข้อกล่าวหาเพื่อได้แจ้งชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานอย่างเป็นธรรมด้วย เว้นแต่เป็น

กรณีการกระทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานและลูกจ้างผู้ได้กระทำการกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนหรือจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ เพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำการกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการกระทำการกระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลาหนึ่นรวมเข้าด้วย กรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดปฏิบัติงานให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ทั้งนี้ เว้นแต่ระเบียบนี้ได้กำหนดไว้อย่างอื่น

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๑) กรณีสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) กรณีสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือ

(ก) หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำหรับพนักงานหรือลูกจ้างที่สังกัดสำนักงาน

สภามหาวิทยาลัย

(ข) หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี สำหรับพนักงานหรือลูกจ้างที่สังกัดสำนักงานอธิการบดี

(ค) หัวหน้าส่วนงาน สำหรับพนักงานหรือลูกจ้างที่สังกัดส่วนงานนั้นๆ

(ง) หัวหน้าส่วนงาน สำหรับพนักงานหรือลูกจ้างในส่วนงานอื่นที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานนั้น และถูกกล่าวหาว่ากระทำการกระ..

กรณีรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงาน กระทำการกระทำการกระทำการกระทำการกระทำการกระทำการกระ..

(๓) กรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำการกระทำการกระทำการกระ..

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๘ คณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการสอบสวนซึ่งดำรงตำแหน่งคณาจารย์หรือตำแหน่งพนักงานสนับสนุนวิชาการหรือตำแหน่งบริหารไม่ต่ำกว่า หรือเทียบเท่าได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

(๒) กรรมการสอบสวนจำนวนอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำเนินการทางวินัย ร่วมเป็นกรรมการสอบสวนทั้งอยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจะดำรงตำแหน่ง ระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ข้อ ๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๑ ท้ายระเบียบนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหารับโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ วัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีให้มอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหา ไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับได้ ให้มีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้อธิบายว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ในการแจ้งคำสั่งตาม (๑) ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิยื่นคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการสอบสวน

(๓) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาทั้งหมด รวมถึงหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) ให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป โดยให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๑ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายเหตุประกอบกัน ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุตรบุญธรรม หรือผู้รับบุตรบุญธรรม หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา
- (๖) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๑๒ การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวน แต่หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคัดค้านนั้น โดยให้ สั่งการภายนอกสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตาม วรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้กรรมการและเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๔ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๑ ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

หมวด ๓ การดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๑๕ เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในกรณีให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาและจัดทำบันทึกการประชุมไว้ทุกรั้งที่มีการสอบสวน

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๒ และข้อ ๓๔ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวนอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการสอบสวนไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้อธิบายข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังอธิการบดี เพื่อพิจารณาสั่งการ

การสั่งพักงานหรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นั้นแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมเพื่อวางแผนแนวทางในการสอบสวน ตามข้อ ๑๕ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหารับ ตามข้อ ๒๑

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มี เมื่อได้ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหารับ เมื่อได้ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จเมื่อได้ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ให้ยืนคำขอขยาย ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาทราบ

ข้อ ๒๐ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในจำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในจำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีหากต้นฉบับเอกสารไม่ได้ เพราะสูญหายหรือบุบสลาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น ให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบแทนก็ได้

ข้อ ๒๑ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและการวางแผนแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในกรณีที่หัวคณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือซึ่งแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ (๑)

การแจ้งตาม (๑) ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายระเบียนนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๒) ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหารือไม่ อย่างไร และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำไว้ดังนี้

(ก) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบว่าการกระทำการตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีได้ หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมอันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ต่อไป

(ข) กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๒ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหารือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมาร่วมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อคล่องพันสิบห้วนนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๒๒ ต่อไป

ข้อ ๒๒ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีได้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อใด และตามกฎหมายใด มาตราใด ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใด ข้อใด หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณกรณีได้ ข้อใดโดยให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏ พยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีได้ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อใด และตามกฎหมายใด มาตราใด ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใด ข้อใด หรือผิดจรรยาบรรณกรณีได้ ข้อใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี

ให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคล จะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายระเบียนนี้โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๒) ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยืนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่ยืนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างชาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ยังและแสดงพยานหลักฐานของตน หรือให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย

(๓) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยืนคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมา ก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มา รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่ง ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ สงให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมาร่วมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อถึงวันสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามคราวแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำ หรือยืนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๖ โดยมีเหตุผลอันสมควรให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ต่อไป

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๒ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๕ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหารับและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ให้นำข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว อาจยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเข่นนี้ได้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในจำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๕ ใน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๒๖ ใน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล้อลง ชูเขี้ยวให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจุงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำได้ ๆ

ข้อ ๒๗ ใน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน หรือกรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในที่สอบสวนได้ ทั้งนี้ทนายความหรือที่ปรึกษาดังกล่าว ไม่สามารถให้ถ้อยคำแทนผู้ถูกกล่าวหาได้รวมถึงไม่สามารถทำการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกโดยการใช้สื่อทางอิเลคทรอนิกส์ หรือโดยวิธีการใดๆ

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายระเบียบนี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือ จะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนและผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกันไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกันไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ใน กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาพบคณะกรรมการสอบสวนแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มาหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๖ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๕

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานได้จะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะคณะกรรมการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่สอบสวนนั้นไว้ในบันทึกที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๖ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๕

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำผิดวินัยที่มิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเอกสารหลักฐานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสั่งลงโทษตามความเหมาะสมของความผิดต่อไป

หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลกระทำการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีหลักฐานตามสมควรว่ากระทำการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่า บุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามคราวแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียbnนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนสำนวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนสำนวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนสำนวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานมาจากสำนวนการสอบสวนสำนวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนสำนวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๓ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วท่ารายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๘ ข้อ ๓๘

ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อดำเนินการตามข้อ ๓๖ ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ด้วย

หมวด ๕

การลงมติและรายงานการสอบสวน

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อใด และตามกฎหมายใด มาตราใด ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใด ข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

ในกรณีเมื่อเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงเป็นที่ยุติให้ลงโทษปลดออกหรือปล่อย ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาลงมติว่าถ้าให้ทำงานต่อไปจะเป็นที่เสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือไม่อย่างไร

ข้อ ๓๕ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สร.๖ ท้ายระเบียบนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแบบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๒๘ หรือข้อ ๒๙ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย หรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อใด และตามกฎหมายใด มาตราใด ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใด ข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบัญพยานหลักฐานประกอบสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐

ข้อ ๓๗ ในกรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคดีไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคดีใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๘ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนได้ดังต่อไปนี้ทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนเสียไปเฉพาะตอนนั้น ดังนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ หรือข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหาตามรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าเจน หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ ด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนได้ทำไม่ถูกต้องตามระเบียบนี้ออกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจจดกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

การพิจารณาว่าการสอบสวนในขั้นตอนใดเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ใช้ดุลพินิจในเรื่องได้แล้ว ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

ข้อ ๔๓ พนักงานและลูกจ้างผู้ได้ฤกษ์กล่าวหาว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือความประพฤติอันดีของคุณภาพของพนักงานและลูกจ้างผู้ได้ฤกษ์กระทำการที่ไม่สอดคล้องกับภาระหน้าที่ ตามที่ผู้บังคับบัญชาได้กำหนดไว้ในหนังสือแต่งตั้ง ให้เป็นไปแล้วอันมิใช่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา แต่เป็นเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อประโยชน์ทางการเมือง แต่หากกระทำการใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับภาระหน้าที่ ให้เป็นไปตามระเบียบนี้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากงาน

การพ้นจากการทำงานของพนักงานและลูกจ้างให้เป็นไปตามหมวด ๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวาระหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบนี้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากงาน เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ได้พิจารณาสอบสวนเป็นประการใดแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา หากเห็นว่าผู้นั้นกระทำการที่ผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้พิจารณา ดำเนินการเพื่อลงโทษปลดออกจากหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำการที่ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้ห้ามโดยทันที

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณา หากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายให้หยุดเรื่อง

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วว่าการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานหรือลูกจ้าง ผู้นั้นจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับมหาวิทยาลัย ผู้บังคับบัญชาจะใช้คุณพินิจในการไม่ดำเนินการทางวินัยกับพนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นก็ได้ แต่หากปรากฏหลักฐานในเบื้องต้นว่าการกระทำการที่ผิดวินัยนั้นเป็นการกระทำการที่ผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับพนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้น

ข้าราชการซึ่งเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และมีกรณีกระทำการที่ผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนเปลี่ยนสถานภาพ ผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานผู้นั้น หากผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยดังกล่าวภายในหนึ่งปี ให้บังคับตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการสอบสวนพิจารณาทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่หากผู้บังคับบัญชาดำเนินการภายหลังหนึ่งปีนับแต่ข้าราชการผู้นั้นเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงาน ให้บังคับตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๕ กรณีที่พนักงานและลูกจ้างได้พ้นจากการทำงาน เพราะเหตุถูกลงโทษไล่ออกจากการทำงานไปแล้ว ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาจะลงโทษไม่ถึงไล่ออก หรือไล่ออกเพรากเหตุอื่นอันไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางธุจริต ผู้บังคับบัญชาจะสั่งคงโทษไว้ได้

แต่หากผลการสอบสวนพิจารณาได้ความว่าพนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นกระทำการทุจริต แต่ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากงานโดยเหตุอื่นไปแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเพรากเหตุอื่น เป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกจากการทำงาน เพราะเหตุทางธุจริตต่อไป

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเดิม ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ ระเบียบนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่การสอบสวนเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ระเบียbnี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้

ข้อ ๔๗ เมื่อผู้บังคับบัญชา ได้ดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้างผู้ได้ตามระเบียบแล้ว ให้เสนอรายงานผลการสอบสวน และคำสั่งลงโทษ ถึงอธิการบดี

ในกรณีที่อธิการบดีได้รับรายงานผลการสอบสวน และคำสั่งลงโทษตามวาระคนึงแล้วเห็นว่าการดำเนินการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามวิธีการสั่งลงโทษที่กำหนดในระเบียบนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้ถูกต้อง เหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างหนึ่งเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณาสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ตามวาระสอง อาจพิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบ

(๑) พฤติกรรมและความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย

(๓) ประวัติการทำคุณงามความดีในอดีต

เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานผลการสอบสวน และคำสั่งลงโทษตามวาระคนึง โดยไม่มีการดำเนินการตามวาระสอง หรือในกรณีที่มีการดำเนินการตามวาระสองแล้วเสร็จ ให้อธิการบดีรายงานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาทราบ

กรณีที่อธิการบดีพิจารณารายงานผลการสอบสวนแล้วเห็นควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเสนอรายงานผลการสอบสวน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อพิจารณา และรายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ

หมวด ๕

ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และวิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๘ พนักงานและลูกจ้างผู้ได้รับทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๗ สั่งลงโทษดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำการทัณฑ์บันเป็นหนังสือหรือว่าก่าว่าตักเตือนก็ได้

(๒) กรณีลงโทษตัดเงินเดือน ให้สั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสี่และเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) กรณีลงโทษลดเงินเดือน ให้สั่งลงโทษลดเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสี่

ในการพิจารณาสั่งลงโทษตามวาระคนึง ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษ ก็ได้

ข้อ ๔๙ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ได้รับทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากงานแล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีทุจริตต่อหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกจากงาน

ในการพิจารณาสั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษ ก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ข้อ ๕๐ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่อธิการบดีกระทำผิดวินัยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษ

ข้อ ๕๗ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน มีให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งลงโทษ เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักงาน หรือออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๕๘ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งลงโทษ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักงาน หรือออกจากงานไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักงาน หรือวันให้ออกจากงานไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยมีพฤติกรรมลักษณะที่ต้องรับโทษตามกฎหมายอาญา ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันแรกที่คละทึ้งหน้าที่นั้น

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีกระทำผิดความประพฤติในทางเพศ ให้รับโทษจำคุก หรือโทษหนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับโทษที่หนักกว่าจำคุก หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก กรณีเข่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานตามคำสั่งลงโทษเดิม แต่ถ้าวันออกจากงานตามคำสั่งลงโทษเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากงานตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้ออกจากงาน โดยถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากงานในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากงานไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากงานนั้น

(๖) กรณีเดิมเทตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากงานตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๕๙ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออก มีให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งลงโทษ และให้นำข้อ ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๐ ภัยใต้บังคับข้อ ๕๙ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๖๑ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ มีให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๖๒ การสั่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษให้ทำเป็นคำสั่งลงโทษตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และในคำสั่งลงโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่า

ด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อใด แล้วตามกฎหมายได มาตราได ตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งใด ข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง

ข้อ ๕๔ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ไดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัย อย่างร้ายแรงได ตามข้อ ๓๔ วรรคสอง และผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นทำงาน ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อ พิจารณาให้ห้ออกจากงาน ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาไม่มีต้องห้ามผู้นั้นออกจากงาน ให้ ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้พนักงานหรือลูกจ้างผู้นั้นออกจากงานเพื่อรับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์และ อัตราที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาประกาศกำหนด

ข้อ ๕๙ ผู้ถูกลงโทษปลดออกให้ไดรับผลประโยชน์ตามสิทธิของผู้นั้นเมื่อนั่นเมื่อนานแล้วออกจากงาน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมาย กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเดิม ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่า จะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่การสอบสวนดำเนินการแล้วเสร็จไปก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนนั้น เป็นอันใช้ได

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ)

สมพล พงศ์ไทย

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมพล พงศ์ไทย)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ประธานกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาถูกต้อง^๑
กันรัตน์ กันกาน

(นางทิพวัลย์ กันกาน)

บุคลากร

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ / (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) พนักงาน(หรือ ลูกจ้าง) มหาวิทยาลัยบูรพา
ตำแหน่ง สังกัด
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง
(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)

อาศัยอำนาจตามความในอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๕๗ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ ข้อ ๗ ของระเบียบ
คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการ
ทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

..... (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นประธานกรรมการสอบสวน
..... (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการสอบสวน
..... ฯลฯ ฯลฯ
..... (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการสอบสวนและเลขานุการ
..... (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กำหนดในระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
ในการดำเนินการทางวินัย ของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้แล้วเสร็จ
โดยเร็วแล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพำนพิงไปถึงบุคคลอื่น และ
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่
สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.
(ลายมือชื่อ) ผู้สั่ง
(.....)
(ตำแหน่ง)

หมายเหตุ ๑. ในการระบุอาศัยอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ให้อ้างข้อกฎหมายตามอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ เป็นกรณีที่ไป
๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๒๑)
 เรื่อง การสอบสวน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
 หรือ กระทำการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่ เดือน พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพาที่ / เรื่อง
 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. ได้แจ้งและอธิบาย
 ข้อกล่าวหาให้ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหารับดังนี้
 (อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูก
 กล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร)

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับแล้วว่า ใน การสอบสวนนี้ ผู้ถูก
 กล่าวหา่มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือ
 ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการสอบสวน
 (.....)

(ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวน
 (.....)

ฯลฯ
 (ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวนและ
 เลขานุการ

(.....)
 (ลายมือชื่อ) ผู้ช่วยเลขานุการ
 (.....)

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้
 แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

(ลายมือชื่อ) ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ตามข้อ ๒๒)

เรื่อง การสอบสวน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
หรือ กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่ เดือน พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพาที่ / เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหารับทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ
สว. ๒ ลงวันที่ เดือน พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จ
แล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหารับดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีได้
เป็นความผิดวินัยตามข้อใดอย่างไร)

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่
มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา)

(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการสอบสวน

(.....)

(ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวน

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

(ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวนและเลขานุการ

(.....)

(ลายมือชื่อ) ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
 เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
 หรือ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่
 วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... อายุ ปี สัญชาติ
 ศาสนา อาชีพ อายุบ้านเลขที่
 ตรอก/ซอย ถนน แขวง/ตำบล
 อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์
 โทรศัพท์ (บ้าน) โทรศัพท์เคลื่อนที่
 ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา)
 ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ / เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่
 เดือน พ.ศ. และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล้อเลว ขู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดๆเพื่อจุงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

(ลายมือชื่อ) ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)
 (ลายมือชื่อ) ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือ
ชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... (ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการสอบสวน
(.....)

..... (ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวน
(.....)

ฯลฯ
..... (ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวนและเลขานุการ
(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา
**เรื่อง การสอบสวน (เชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่
 ร้ายแรง หรือกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

สอบสวนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อพยาน) อายุ ปี สัญชาติ ศาสนา

อาชีพ (ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ได้ถ้าเป็นข้าราชการหรือพนักงานให้ระบุตำแหน่ง และสังกัดด้วย) อายุบ้านเลขที่ ตรอก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล อำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ (บ้าน) โทรศัพท์เคลื่อนที่

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง
(เชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพาที่ / เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล้อลง ชูเข็ม ให้สัญญาหรือกระทำการใดๆเพื่อจุงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

..... (ลายมือชื่อ) พยาน

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า (ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ) ได้ให้ถ้อยคำ^๑
และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... (ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการสอบสวน
(.....)

..... (ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวน
(.....)

ฯลฯ (ลายมือชื่อ) กรรมการสอบสวนและเลขานุการ
(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

รายงานการสอบสวน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือ
กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ตามที่ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ / เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. เพื่อสอบสวน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)
ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือ กระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง
(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).
นั้น

ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อ
วันที่ เดือน พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
๒๕๕๔ เสร็จแล้ว จึงขอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก (มีผู้ร้องเรียนหรือ
มีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย)

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหารับทราบแล้วโดย (แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูก
กล่าวหารับว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อายุไรมาก็แจ้งโดยวิธีใด)

๓. (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า
(ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นอย่างไร รับหรือปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ได้ให้
ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา
แล้วได้ความว่า (อธิบายว่าได้ความว่าอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่
สอบสวนพยานได้ตามข้อ ๒๙ หรือด้วยการสอบสวนพยานหลักฐานได้ตามนั้น ๒๙ ให้ระบุพยานที่ไม่
สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่จะสอบสวนนั้นพร้อมทั้งระบุเหตุผลไว้ด้วย)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหารับตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. โดย (อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว. ๓)

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยืนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหารือข้อให้ถ้อยคำ หรือขอ拿来สืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า
 (ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร มีพยานหลักฐานใด และในกรณีที่ มีได้ดำเนินการตั้งกล่าวหาน่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานใด ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหา ได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผล อย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอนส่วนพยานได้ตามข้อ ๒๙ หรือการสอนส่วนพยานหลักฐานได้ตามข้อ ๒๙ ให้ระบุพยานที่ไม่สอนส่วนหรือพยานหลักฐานที่ก่อสอนส่วนนั้น พร้อมทั้งระบุเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้นับที่ก่อถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำ ไว้ด้วย)

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า
 (สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัย เมนรียนพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาถันพยานหลักฐานที่หักลังข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดกระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีจะเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใดและสมควรได้รับโทษสถานใด หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอนส่วนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังเป็นที่ยุติให้ลงโทษปลดออกหรือเลือก ก้าให้ทำงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ตามข้อ ๓๔ วรรคสอง ของระเบียบคณะกรรมการริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยนูรพะ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยนูรพะ พ.ศ.๒๕๕๔ หรือไม่อย่างไร)

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการสอบสวน
(.....)
.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการสอบสวน
(.....)
.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการสอบสวนและเลขานุการ
(.....)
.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ _____/_____

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)..... พนักงาน/ลูกจ้าง.....(ระบุประเภท)
 ตำแหน่ง..... สังกัด..... มหาวิทยาลัยบูรพา
 เลขที่อัตราระบบที่ได้รับการแต่งตั้งในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำการใดโดยสรุป ถ้ามีหลาย
 กรณีให้ระบุทุกรายละเอียด)
 เป็นการกระทำการดังนี้
 ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
 พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์
 จะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา
 พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๔๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ
 มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
 ของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔๙ ของระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคล
 มหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างใน
 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)
 ทั้งนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. เป็นต้นไป
 สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)
 (ตำแหน่ง.....)

- หมายเหตุ ๑. ในการระบุอาศัยอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้อ้างข้อ
 กฎหมายตามอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ เป็นกรณีๆไป
๒. การระบุข้อความผิดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
 ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใด
 มีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย
๓. ในกรณีที่มีการแก้ไข เพิ่มเติม หรือยกเลิก ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
 ของมหาวิทยาลัย การอาศัยอำนาจ หรือการระบุข้อความผิด ให้อ้างข้อกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน หรือ
 ในขณะที่กระทำความผิด แล้วแต่กรณี
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่...../.....

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

ด้วย(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) พนักงาน/ลูกจ้าง(ระบุประเภท)
 ตำแหน่ง สังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา
 เลขที่อัตราระบบที่ได้รับลงโทษ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี
 (ระบุกรณีกระทำการใดโดยสรุปถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกราย)

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน
 ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ
 เป็นเวลา เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๔๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔๙ ของระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้ลงโทษตัดเงินเดือน(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษและอัตราร้อยละ) ร้อยละ เป็นเวลา เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือน พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

(ตำแหน่ง)

หมายเหตุ ๑. ในการระบุอาศัยอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้อ้างข้อกฎหมายตามอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ เป็นกรณีๆไป

๒. การระบุข้อความผิดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย

๓. ในการที่มีการแก้ไข เพิ่มเติม หรือยกเลิก ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย การอาศัยอำนาจ หรือการระบุข้อความผิด ให้อ้างข้อกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน หรือในขณะที่กระทำการผิด แล้วแต่กรณี

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ _____/_____

เรื่อง ลงโทษลดเงินเดือน

ด้วย (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) พนักงาน/ลูกจ้าง (ระบุประเภท)
 ตำแหน่ง สังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา
 เลขที่อัตรา ได้กระทำการผิดวินัยในกรณี (ระบุกรณีกระทำการโดยสรุป
 ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)
 เป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน
 ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ.
๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรได้รับโทษลดเงินเดือนร้อยละ
 ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๔๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔๙ ของระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพาฯ ว่าด้วย
 หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔
 จึงให้ลงโทษ ลดเงินเดือน (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ร้อยละ โดยได้รับเงินเดือน บาท
 ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง)

(ตำแหน่ง)

- หมายเหตุ ๑. ในการระบุอาศัยอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้อ้างข้อกฎหมาย
 ตามอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ เป็นกรณีไป
๒. การระบุข้อความผิดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของ
 มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรค
 ด้วย
๓. ในกรณีที่มีการแก้ไข เพิ่มเติม หรือยกเลิก ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของ
 มหาวิทยาลัย การอาศัยอำนาจ หรือการระบุข้อความผิด ให้อ้างข้อกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน หรือในขณะ
 ที่กระทำความผิด แล้วแต่กรณี
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ /
เรื่อง ลงโทษ (ปลด/ได้). ออกจากงาน

ด้วย (ระบุข้อผิดกฎหมาย) พนักงาน/ลูกจ้าง (ระบุประเภท)
ตำแหน่ง สังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา
เลขที่อัตรา ได้กระทำการใดวินัยในกรณี (ระบุกรณีกระทำการโดยสรุป
ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)
อันเป็นการกระทำการใดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน
ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สมควรลงโทษ (ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูก
ลงโทษ) ออกจากงาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๔๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่า
ด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ของ
ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
ดำเนินการทางวินัยของพนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงให้ลงโทษ
(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ). ออกจากงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง)

..... (ตำแหน่ง)

หมายเหตุ ๑. ในการระบุอาศัยอำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้อ้างข้อ
กฎหมายตามอำนาจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ เป็นกรณีๆไป

๒. การระบุข้อความผิดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถ้าผิดหลายข้อให้ระบุทุกข้อ ถ้าข้อใดมี
หลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย

๓. ในกรณีที่มีการแก้ไข เพิ่มเติม หรือยกเลิก ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ของมหาวิทยาลัย การอาศัยอำนาจ หรือการระบุข้อความผิด ให้อ้างข้อกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน
หรือในขณะที่กระทำความผิด แล้วแต่กรณี

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

คำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่ /
เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ / ลงวันที่ พ.ศ.
ลงโทษ (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) พนักงาน/ลูกจ้าง (ระบุประเภท)
ตำแหน่ง สังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา
เลขที่อัตรา ชีวประทำผิดวินัยในกรณี (ระบุกรณีกระทำผิด
โดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง ฐาน
ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์ / ตัดเงินเดือนร้อยละ
เป็นเวลา เดือน/ ลดเงินเดือนร้อยละ /ลดออก / ไล่ออก และได้รายงาน
การลงโทษตามลำดับ นั้น

(ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและ
สังกัดตลอดจนตำแหน่งเดิมที่และเงินเดือนปัจจุบันด้วย)
(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าว
เป็นการไม่ถูกต้อง / ไม่เหมาะสม โดย (ระบุความเห็นโดยสรุป)

(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) สมควรได้รับการเพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ เป็น ไล่ออก / ลด
ออก/ ลดเงินเดือนร้อยละ / ตัดเงินเดือนร้อยละ เป็นเวลา เดือน / ภาคทัณฑ์
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
บูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๔ ข้อ ๕๗ ของระเบียบ
คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการ
ทางวินัยของ

/พนักงาน...

พนักงานและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงให้เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ
(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) จาก (ระบุสถานที่และอัตราโทษเดิม) เป็น
(ระบุสถานที่และอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และสำหรับกรณีลดเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดย
ให้ลดจากจำนวนเดือนเดิมเท่าใด เป็นให้รับเงินเดือนเท่าใด)